

Bijbels perspectief

Woord van de week

Genesis 28:12

*Maar omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen Gods lof,
en de gevangenen luisterden naar hen.*

Paulus en Silas zaten, schrijft Lucas, opgesloten in de binnenste kerker met de voeten in het blok. Ze konden geen kant meer op. Dat kun je toch allerminst een situatie noemen die het uitzingen van Gods lof waard is, vindt u wel? Eerder een uitschreeuwen, samen te vatten in een groot en luid: 'waarom'!?! Adres? God! Is dat niet, wat vaak, onze eerste reactie als het tegenzit en dat helemaal als je je ook nog eens hebt ingezet voor Gods naam en eer? Maakt niet juist dát een en ander nog eens extra zwaar?

Zingen in de nacht, en dat hier in nog letterlijke zin ook: omstreeks midder-nacht baden Paulus en Silas en zongen Gods lof...!

Valt het u evenwel op dat voor ze God gingen lof zingen, ze eerst baden? Dat zou reden kunnen zijn aan te nemen dat het God de lof zingen vanuit dit bidden is voortgekomen. En er wordt ons niets van het inhoudelijke van hun gebed verteld. Dus zou het best eens kunnen - en helemaal niet ondenkbaar zijn, dat ze wel degelijk naar God toe de waaromvraag hebben gesteld! In Gods Woord wordt dat de mens nergens verboden! Ze zullen met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid hun situatie aan Hem hebben voorgelegd, gespeld. Met even grote stelligheid mag worden aangenomen dat ze alles - tot en met het geen kant meer uitkunnen - in Gods hand hebben gelegd. Sterker, het zoeken van en spreken met God zal het besef hebben losgemaakt, als ze dat al niet hadden, dat ze nog maar één kant op konden: naar Hem! Het is meer dan waarschijnlijk dat het juist dat besef is geweest dat hen met vertrouwen sterkte: U bent onze toevlucht een schuilplaats ten zeerste bevonden in benauwdheid (Ps. 46:2)! Zeker Paulus, doorkneet in de Schriften, zal zich dit Psalmwoord hebben herinnerd en mogelijk zijn hem soortgelijke woorden te binnen geschoten en heeft hij deze in dat gebed uitgesproken!

En is het niet juist Gods Woord - en zo God zelf - die moed en kracht geeft en reden om in vertrouwen God de lof te zingen? Inderdaad, liederen in de nacht!

Kent u dat als ervaren? Juist als het tegenzit, je het gevoel hebt opgesloten te zitten in de binnenste kerker - eenzamer weggestopt kan haast niet!, met je voeten in het blok! Vastgelopen, je kunt geen kant meer uit. Wat doet u dan in zulke situaties? Dit tekstwoord wijst de beste oplossing: begin met bidden, een eerlijk en open naar God je uitspreken, alles aan Hem voorleggen en je dan openstellen voor zijn stem, zijn Woord! Dat brengt gegarandeerd tot het God de lof zingen! Resultaat in dit geval? Een aardbeving die de deuren opende! Begrijp ik nu waarom Paulus in Filippenzen 4:4 durft bevelen: Verblijdt u in de Here te allen tijde!?

Gebed

U hebt alles in Uw hand. Niets en dan ook werkelijk niets ontgaat U. Met alle omstandigheden waarmee we geconfronteerd worden bent U vertrouwd. U kent elke binnenste kerker en ziet het uitzichtloze. Mogen we dan leren Heer, als een Paulus en Silas, onze weg te wentelen als zij op U. U zult, hoe dan ook, voorzien in Jezus naam. Leer ons daarom onvoorwaardelijk vertrouwen dat U alles doet medewerken ten goede voor degene die U liefheeft. Amen.